

danne Rum i private Boliger, for hvis vedvarende Benyttelse af vedkommende Embedsmand ingen Garanti gives." I Overensstemmelse hermed har Ministeriet ikke senere indbragt et saadant Forslag. Efter hvad der saaledes foreligger, vil der ikke være nogen Sandsynlighed for, at det ærede Medlem skulde kunne se sit Dufte opfyldt med Hensyn til den omhandlede Retsbetjents Kontor.

Af de til mig rettede Henvendelser har jeg endnu tilbage tvende, paa hvilke jeg maa anvende noget mere Tid. Disse Henvendelser ere rettede til mig fra det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 2den Valgreds (Klausen) og det ærede Medlem for Odense Amts 6te Valgreds (M. Nielsen); de angaa Politivæsenet og Retsvæsenet. Henvendelsen fra det førstnævnte ærede Medlem drejer sig baade om den Maade, hvorpaa Politiet, og om den Maade, hvorpaa Forhørsdommerne rundt omkring i Landet røgte deres Gerning. Henvendelsen fra det sidst nævnte ærede Medlem tager ubelukkende Sigte paa Politiet. Inden jeg gaar over til nærmere at omtale disse Henvendelser, skal jeg gøre nogle Bemærkninger om de indledende Betragtninger, som fremkom fra det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 2den Valgreds angaaende den finansielle Betydning, som Udgifterne til Rets- og Politivæsenet have. Jeg gør det ikke, fordi jeg finder, at disse Betragtninger have nogen større Betydning, men da vi her behandle Finansloven, og der synes at ligge et Fejlhyn til Grund for de fremsførte Betragtninger, vil jeg dog gøre opmærksom derpaa. Det ærede Medlem henviste til, at Justitsministeriets Budget i Aar var steget med c. 300,000 Kr. og føjede til, at de Penge, som paa Justitsministeriets Budget forlangtes i Aar, og som beløb sig til 4,300,000 Kr., var det Beløb, som ofredes her i Landet, for at Retfærdigheden kunde ske Fyldest. Med Hensyn til denne Stigning af 300,000 Kr. skal jeg bemærke, at der i Virkeligheden ikke er en saadan Stigning i, hvad Ministeriet forventer vil komme til Udgift paa dets Konto. Disse 300,000 Kr. findes nemlig paa den af mig tidligere omtalte kalkulerede Sum over, hvad der vil antages at gaa med til epidemiske Sygdomme. Der har tidligere været opført 300,000 Kr. aarlig, men da i de tre sidst forløbne Aar de aarlige Udgifter have andraget i Gennemsnit mellem 6 à 700,000 Kr. aarlig, har jeg fundet det rigtigt, at man forlangte en Sum, der kom den virkelige Udgift nærmere, men det er jo klart, at Størrelsen af den virkelige Udgift i det kommende Finansaar vil være aldeles uafhængig af, om der er bevilget 300,000 eller 600,000 Kr. I øvrigt er det ikke rigtigt, at 4,300,000

Kr. ere de Penge, som ofres her i Landet, for at Retfærdigheden kan ske Fyldest. De 4,300,000 Kr. er den samlede Sum, der findes paa Ministeriets Overslag. Men derunder gaar meget andet end Udgifter til Rets- og Politivæsenet. Udgifterne til Rets- og Politivæsenet andrage i Forslaget 3,269,000 Kr., og hert er medtaget alt, hvad der kan henføres derunder, ogsaa f. Eks. Udgifterne til Straffeanstalterne. Saa findes der til Gengæld paa Indtægtsiden opført Retsportler 2,113,000 Kr., saa at det, som Rets- og Politivæsenet i Virkeligheden koster Staten i Aarets Løb, sijn vil komme til at udgøre omtrent $\frac{1}{4}$ Mill. Kr. Det har maaste i og for sig ikke stort at sige, thi jeg vil give det ærede Medlem Ret i, at hvis vort Retsvæsen virkelig ser saaledes ud, som det ærede Medlem har skildret det, vil ogsaa denne Sum være for meget at anvende paa det. Det ærede Medlem sælder meget strenge Domme i al Almindelighed om hele vort Retsvæsen, ligesom ogsaa særlig om vort Politi og til Dels ogsaa om vore Domstole. Det meget ærede Medlem udtaler, at hvis der er noget, som man har Grund til at være misfornøjet med, saa er det hele vort Retsvæsen, og han siger om vort Politi, at alle risskere at blive Genstand for Vilkaarlighed og Brutalitet, som næsten gaar over alle Grænser, og om Domstolene, at man har Eksempler paa, at Baretægsarrest anvendes i en forfærdelig Grad. Disse Udtalelser angaa i Formen hele Landet; det ærede Medlem maa med Hensyn til Domstolene have hele Landet for Øje, idet de Eksempler, han nævner, angaar en Forhørsdommer uden for Kjøbenhavn, men i øvrigt antager jeg, at det ærede Medlem for Politiets Vedkommende nærmest har tænkt paa Forholdene i Hovedstaden. Hvad nu den almindelige Dom angaar, som det ærede Medlem sældede over Politiet, antager jeg, at derved maa være sigtet til Opfattelsen i dette Øjeblik, thi jeg tager næppe fejl i, at selv om Dommen for nogle Maaneder siden skulde have været ugunstig over for Politiet — og jeg benægter ikke, at det kan have forholdt sig saaledes — har den næppe haft den stærke Karakter, som den har i Øjeblikket. Jeg tvivler ikke paa, at det ærede Medlem har udtalt sig i Overensstemmelse med andre lignende Udtalelser rundt omkring her i Byen. Men jeg tror ikke, at denne Dom giver et korrekt Udtryk for, hvad der vil være den almindelige Anskuelse, naar den Sidenstabelighed, som paa dette Punkt er kommen op, maatte have lagt sig. For mig stiller det sig saaledes — og jeg har med stor Opmærksomhed fulgt denne Sag, — at denne Dom, der saa-